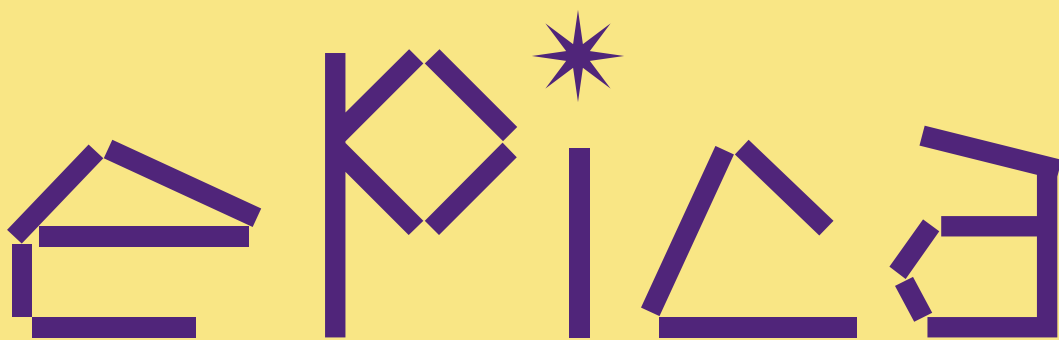

Оснаживање партиципације
у култури и архитектури:
активирање јавних ресурса
за и са заједницом

Финална научна
конференција

Књига апстраката
19.10.2024.

Оснаживање партиципације
у култури и архитектури:
активирање јавних ресурса
за и са заједницом

Партиципативни процеси у Србији – рефлексације учесница/ка

Циљ је представљање резултата квантитативног истраживања о субјективној димензији учешћа у партиципативним процесима у Србији. Конкретније, истраживање се тиче опажања ефеката партиципативних процеса, опажања њихових ограничења, разлога прекида рада на партиципативним процесима, и коначно, позитивних и негативних искустава учешћа у овим процесима. Испитанице/и су регрутовани путем имејла и snowball узорковањем и самостално су попуњавале/и упитник онлајн путем – њих укупно 212 широм земље. Резултати указују да су испитанице/и релативно задовољне/и ефектима партиципативних процеса. Као најчешћа ограничења учешћа, међутим, наводе се несарадљивост јавних институција, мањак финансијских средстава, недостатак мотивације и воље за учешћем међу грађанима, као и мањак људи. Разлози прекида даљег рада на неком процесу су најчешће пад мотивације и интересовања учесника/ца, финансијски проблеми, нереалистична очекивања, проблеми у поверењу и мањак транспарентности у одлучивању. Од негативних искустава предњаче свест о неравноправности приликом доношења одлука, и процена да су позитивни исходи процеса били краткотрајни. Са друге стране, многа позитивна искуства су релативно високо оцењена и у глобалу превладавају над негативним. Овде првенствено спадају искази да су се кроз партиципативан процес стекла нова знања и вештине, и да су новонастали културни садржаји били доступни свима. Подаци су указали и на још неке карактеристике партиципативних процеса. Локална заједница се убедљиво најчешће помиње као објект којем су примарно намењени партиципативни процеси у Србији, затим, деца и млади, као и јавне институције и доносиоци одлука. Кључни донатори за активности су, према испитаницама/цима, међународне институције и фондации, као и државне институције. Коначно, подаци такође указују на генерално одсуство личне сарадње организаторки/а партиципативних процеса са осталим учесницама/има.

Кључне речи: партиципативни процеси, ставови учесника/ца, квантитативно истраживање, Србија

ИМПРЕСУМ

Оснаживање партиципације у култури и архитектури: активирање јавних ресурса за и са заједницом: ЕРІСА - Финална научна конференција / Књига апстраката

ИЗДАВАЧ

Факултет за спорт и психологију ТИМС, Радничка 30, Нови Сад,
www.tims.edu.rs

ЗА ИЗДАВАЧА

проф. Мирјана Тркуља, извршни директор

УРЕДНИЦА

др Вишња Кисић
др Горан Томка

ВИЗУЕЛНИ ИДЕНТИТЕТ

Зоран Пунгерчар

ГРАФИЧКИ ДИЗАЈН И ПРЕЛОМ

Студио 2754

Београд, 2024.

ISBN 978-86-85871-53-5

Ова публикација је настала у оквиру пројекта ЕРІСА – Оснаживање партиципације у култури и архитектури: Активирање јавних ресурса за и са заједницом (ID 7744648), подржаног средствима Фонда за науку Републике Србије.

